

AN EARTH TO  
ΕΦΗΜΕΡΙΣ  
THE  
ΕΛΛΑΔΟΣ.

Apr 13. T899, 75 5. Noe6, Nov. 1827. Σαββίτη.

Ὅσιον προτιμᾶν τὴν Ἀλήθειαν  
Ἀμ.

Τὴν ἐτήσια πέντε τίτλαρα ἰσπανικὰ, περιπληρωτέα κατ' ἑξαμηνίαν.  
Ἐκδίδεται μίαν φορὰν τὴν ἐβδομάδα.

Κύριε Φιλάρετε Φιλοδικαίου. ἀλλὰ εἰς ταῖς ἰδιαιτέρας τῶν, προσφέρωντες εἰς τὸ  
κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου ἑκαταχώραται τὸ μόνον ἀπὸ τοῦ μήλου τὰς ἀντενεργίας των. Εἰς  
παλιν ἄρθρον σου, διὰ μέσον τοῦ φίλου σου Θ Σ. οὐκ ἔστιν ἐπιτυχίαν ἀπολύτως δίκαιον Κυσερ-  
εἰς τὸν Αριθ. 11. καὶ 12. καὶ δὲν ἀμφιδόλωτος ὅτι καὶ ἐμπίστομον, τέ ἐξουσία ἐμπορεῖ εἰς  
ὅτι τὰ πατριωτικά του αἰσθήματα θέλει σὺ τὴν ἐξουσίαν καὶ τοῦ καιροῦ καὶ λάβει πολλὰ διαφρε-  
ρακτικὰ καὶ ἀκολλητάς καὶ προσέχει τὰς ὁσας καὶ  
ἐχρήσεις θέλει ακολουθήσαντας τὸν οἱ Ἀντικυβερ-  
νηταίμας, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ ὑπουργοὶ μας, καθὼς  
τὴν διατριβήσαν δὲν ἀμφιδόλωτος ὅτι θέλει κέρει με-  
ρίην ἐντύπωσιν εἰς τοὺς παρανομοῦντας διὰ νὰ  
ἐφυλαχθεῖν εἰς τὸ ἐξῆς ἀπὸ αὐτῶν.

ΑΘΗΝΑΙ

Στοὺς φίλους ἀποδίδουν τὴν διατριβήν σου,  
καὶ νὰ εἶναι ὅργανον τινὲς γνωστὸν Κοτζιαδά-  
κη καὶ Φαναριοτῶν, οἵ ποτε προσπάθει νὰ  
γίνονται ἀδελφοὶ τῶν νυν Ἀντικυβερνητῶν. Στο-

Τὰ προηγουμένα ὁμιλήματα σχέδια τῶν ση-  
ματικῶν μας, ἐντὸς ὁποῦν θέλει ἐνταφιασθεῖν  
εἰς τὴν ἀδυσσον, καὶ διατοῦτο δὲν πρέπει νὰ  
παραδίδωμεν οὔτε τὰς κατάχρήσεις των οὔτε  
τὰς παρανομίας των, οὔτε τὰς ὁμιλίας ἀντι-  
εργείας των, ἀλλὰ πρέπει νὰ τὰς διασαλπίζω-  
μεν μετὰ πλέον ζοφερὰ χρώματα τῆς ἀληθείας.  
διὰ μέσον τοῦ ἱεροῦ τύπου, διὰ νὰ γνωρίσουν οἱ  
εὐφωτισμένοι λαοὶ τῆς Εὐρώπης, ὅτι ἐὰν ὁλοὺς  
τῆς Ελλάδος εἶδῃ εἰς πολλὰς ἀταξίας τοῦτο  
προέρχεται ἀπὸ τὰς ἀντεργείας τῶν σημαν-  
τικῶν, καθ' ὅτι ἕως τώρα οὔτε οἱ τῆς ξηρᾶς οὔτε  
τῆς θαλάσσης σημαντικοὶ μας δὲν ἐυρέθησαν  
σὺμφωνοὶ ποτὲ εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους,

Ἐπειδὴ φανε ἀποδίδουν τὴν διπλοῦν σου,  
 καὶ νὰ ᾖ ὄργανον τινὲν γὰρ ἐν Κοτζαβί-  
 σκῳ καὶ Φαναριωτῶν, αἱ δὲ πῶς προσπάθου νὰ  
 γίνου διὰ τοῦ τῶν νῦν Ἀντικυβερνητῶν. Στοι-  
 χίζομαι νὰ τοὺς γνωρίξῃς κάλλιστα, διότι τότε  
 τὸ εὖρος πίπτει ἀπὸ τὸ τιγλί εἰς τὰ κέρβυα,  
 καὶ δὲν σὲ συμφέρει νὰ μένῃ ἐπί τω σου μία τοι  
 αὐτῇ κατηγορίᾳ. Δὲ νὰ τὴν ἐξαιρήσῃς δὲν χρει-  
 ἀζεται πολὺ. καὶ ὑγιέναι!

Ο ΕΚΔΟΤΗΣ.

Πρὸς τὸν Εὐάτην τῆς Ἀνεξαρτήτου Ἐφημε-  
ριδος τῆς Ἑλλάδος.

Kópie !

Αμα ἔλαβη τὴν ἐπιστολήν σου, δὲν ἔλαψα ἀπὸ  
 τοῦ νὰ ἐνεργήσω διὰ νὰ λάβω ἕν ἀντίγραφον τοῦ  
 σπουδαίου φερمانίου ὑπ' ἀριθ. 860. τοῦ ἐπὶ  
 τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Αἰτουσίας Γραμμα-



τῶν, Κύριε, Αναστάσιον Λίντεν. Εἶμαι βέβαιος, ὅτι θέλετε τὸ καταχωρεῖτε εἰς τὴν πατρι-  
στικὴν Εφημερίδα, διὰ τὴν ἰδίαν τὴν Κρίσιν τὸν  
τρόπον τοῦ γράφειν τοῦ πολιτικοῦ ματ  
Γραμματεῖ. Ἀν ἔχῃς ἀπὸ τοῦ κινήτου καλὸν  
συμβούλιον συμβουλεύου με αὐτὸν δια τὸ σου ἔ  
ἐγγράφῳ ἐν ᾧ καὶ ὅπου λέγει πρὸς τὸ τέλος τὸ  
πᾶν σου τοῦ λοιποῦ. Ἀνοῖξέ ὁ Κύριος Ανα-  
στάσιος Λίντεν τὴν παλαιὰ τῆς Εφημερίδος  
(τὴν ὅπου ἐπιθῇ) ἥτις παύσῃ ἀπὸ τοῦ νῦν  
λαλῆ καὶ νῦν δημοσιεύει τὰς παρανομίας τῶν  
Αντικυβερνητῶν μας, ἰσχυρὰ φίλε, αὐτὸς ὁ  
κόπος τοῦ γράφειν, λέγεται λοιπὸν, μίση.  
Ακολουθεῖς δὲ θέλω λείπει διὰ νὰ σὲ εὐχαρι-  
στῶν με τὴν ἀπέλευσιν τοῦ ἄλλου Γράμματος,  
ἀπὸ τοῦ μου γράφειν, καὶ ὑγίαιεν.

Αἴγιον τῆ 19 Οκτωβρίου 1827.

Ο Φίλος σου.

Ζαῆς Κατράκουλας.

Αριθ. 822. Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Ἡ Ἐπιτομὴ Εσωτερικῶν καὶ Ἀξου-  
νομίας Γραμματεῖα τῆς Ἐπικρατείας

Πρὸς τὴν τοπικὴν Διοίκησιν τῆς Γορᾶ.

Εἰς τὸ ἔφύλλον τῆς λεγομένης Ἀνεξαρτήτου  
Εφημερίδος, ἀπαντᾷται ἐν ἄρθρῳ κατὰ τῆς  
Κυβερνήσεως, τὸ ὅπου μακρὸν τοῦ νῦν  
δημοκρατικῆς ἐξουσίας εἶναι γεῖτον ἀπὸ τὰ  
ἐκείνου ὑπερῶς σπέρματα τῆς ἀναρχίας κακοῦ  
τόσο πλέον ἀναρριπτόν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅσον  
τὰ μεγάλα συμβέροντα τοῦ ἔθνους, τὰ ὅπου  
ἦν διαπραγματεύονται ἀπαιτοῦν, νὰ ὑπάρχῃ  
Διοίκησις, καὶ διοικήσις δυνατὴ, ὥστε νὰ ἡμπο-  
ρῇ νὰ συμπεράσῃ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εἰ-  
ρήνης καθ' ὅσον ἀναγκαῖον εἰς τὸ ἔθνος. Τούτο  
ἐσυνδύαξαν, καὶ καθ' ἑκάστην συμβουλεύου,

τόσον οἱ Ἀντικυβερνητοὶ τῶν δύο Σεβαστῶν τῆς  
Εὐρώπης Δουλοῦν, Ἀγγλίας, καὶ Γαλλίας,  
καθὼς καὶ πολλοὶ ἄλλοι φίλοι τῶν Ἑλλήνων. Εἰς  
ταύτην τὴν πραγματικὴν κατάστασιν τὸ νῦν κη-  
ρύττει ἡ Συντάκτης τῆς λεγομένης Ἀνεξαρτή-  
του Εφημερίδος, ὅτι τοῖς εἶναι ἐκτελεστέον  
τὴν Κυβερνήσιν, ὅσον φιλοῦν καὶ ἂν θεω-  
ρῇ ἀπὸ τοῦ εἶναι τῶν Ἑλλήνων, δὲ εἰ μὴ  
ὅμως ἀπὸ τοῦ εἶναι, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν εἰς τὴν Νέαν  
σας, νὰ ἴδῃ αἰτίαν ὑπονοίας, ὅτι δὲ εἶναι χωρὶς  
δύλου ὁ ἄνθρωπος καὶ φαντασθῇ ὅτι νῦν ἀπαιτῇ τὸ  
τοιαῦτον, πῶς ἡμπορεῖ νὰ βλάψῃ τοῦ ἔθνους  
τὰ συμφέροντα.

Κύριοι, τὰ καὶ ἐκτελεστέον τὰ τοιαῦτα εἰς τὴν  
Νέαν σας, διὰ τὴν αἰτίαν δύο πράγματα νὰ ὦσιν  
ἐν τῇ Κυβερνήσει, ἥτις ἀναρριπτοῦν μὴ καὶ  
ζῶντες βλαπτικὸς τὸ τοιαῦτον ἥτις δὲν δύνασθε  
νὰ κἀντε τὴν ἀντιθέσιν, ἐάντι τὸ πρῶτον  
ἡ Κυβερνῶσα ἀπὸ τῆς ἑξουσίας ἡ ἀπαιτούμενη  
καὶ τὸ ὅτι ἡ ἀπαιτούμενη νὰ τὸ κἀντε καλῶς,  
ὅταν καταβάλλεται ὁλόγη ἀκρίβει καὶ παρατί-  
ρησις, καὶ θιγέτω νὰ δοῦνται πρὸς αὐτὰ  
ἀντιθέτως σημεῖα, ὡς εἰς τὴν ἀντιθέσιν,  
χρησιεῖτε νὰ τὸ γινώσκωσθε πρὸς τὴν Κυ-  
βερνήσιν δὲ νὰ λαβὴ μέτρα πρὸς διατήρησιν ἐνὶ  
κακοῦ, τὸ ὅπου ὅλιστα τόσον σημαντικὸν τοῦ  
ἔθνους ὅλον τὰ συμφέροντα. Βεβαιώθητε δὲ ὅτι ἡ  
Κυβερνήσις ποτὲ δὲν ἔσθαι ταχυτὴ ἥτις γὰρ τοῖς  
αὐτοῖς, ἐν ἀπαιτούμεντο μόνο πρὸς ἄτομα, ἐπειδὴ  
ὅμως ἡ Συντάκτης προσηγορίαν νὰ ποῖται τὸ ὅσον  
εἰς ἀναρχίαν καὶ ἐπειδὴ τούτο καὶ πραγματικῶς  
ἂν ἦτοιν εἶναι, τοῦ ἔθνους τὰ συμφέροντα ἀ-  
παιτοῦσαν νὰ μὴν διασφαλίζωσιν, ὅτι βλάπτει  
ἐκτελεστέον εἰς τὰ σημαντικὰ τῆς πατρίδος μας  
πράγματα. Ἡ Κυβερνήσις κρίνει ἀναγκαῖον καὶ δι

καὶ νὰ γένη διόρθωσις καὶ νὰ πῶνται τὰ λοιπὰ,  
καὶ εἰς τούτο ἐλπίζει νὰ συγχελεῖται καθὼς τὰ  
χρῆν τοῦ πολιτοῦ καὶ τοῦ Διοικητοῦ οὗ ἐπα-  
γορεύου. Περαινέται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς σὰς ὅσον  
τάχος πρὸς τὴν ἑξουσίαν τῆς Κυβερνήσεως.

Εν Αἴγιον τῆ 31 Ἀπριλίου 1827.

Ο Ἐπίτομὴ Εσωτερικῶν καὶ Ἀξουνομίας

(Τ.Σ.)

Γραμματεῖς

Αναστάσιος Λίντεν.



ΑΘΗΝΩΝ

Ἰδὲν γυνῆσι τὴν τῆς Ἑλλάδος  
ἐπὶ τοῦ δια τῆς ἀπαιτούμενης ὁ  
προσηγορίαν τοῦ δολοφονοῦ γράμ-  
ματος τοῦ Ἀδελφου.

Πρὸς τὸν Κύριον Ζαῆν Κατράκουλα.

Κύριε:

Μὲ μεγάλῃσιν ἐνδιαφέροντι ἔλαβον τὸ ἀντί-  
γραφον καὶ τὸ ὅπου σὲ ἐπαρκεῖται, καὶ σὺ  
εἶσαι ὑπερῶς. Ὅλγῳ φροντίζω διὰ νὰ συμ-  
βουλεύω με καὶ νὰ συμπεράσῃ τοῦ νῦν πᾶν  
τοῦ τοῦ λοιποῦ, ἐπειδὴ ἡ ἐξουσία σου εἶναι  
ταχυνομητικὴ. Περαινέται ἀπὸ τὴν δρα-  
στηριότητα σου ἐν ἀναρριπτόν ὅτι θέλει ἀπο-  
λαύσῃ καὶ τὸ ἄλλο ἀντίγραφον, τὸ ὅπου σὲ  
ἐπαρκεῖται, καὶ σὲ παρκαλεῖται.

3

Φίλε, δὲν ἴδωμαι πᾶς ὁ Κύριος Αναστάσιος  
Λίντεν καὶ τῶν τῶν συμπεριλαμβανόμενων, καὶ  
ὅχι τῶν Ἀνεξαρτήτων, μίση: γὰρ νὰ κα-  
ταχῇ τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἔθνους ἐν ᾧ δὲ εἶναι  
Ἑλλήνων, καὶ διατεῖται δὲ ἔχει τὸ ἐκτελεστέον νὰ  
ἐκτελεσθῇ ἐφημερίδα: ἡ μίση: τέλος πάντων μὴν  
ὁ Κύριος Αναστάσιος Λίντεν κατελεγεῖται τῶν  
Νόμων τοῦ Πολιτικοῦ Συντάγματος, καὶ  
ὅχι κανεὶς ἄλλος: ὅπως ἀναρριπτοῦνται ὁ πᾶν:

Μὲ τὸ ἀντιθέτως εἶναι ὁ πᾶν.

Υἱον τῆ 24 Οκτωβρίου 1827.

Ο Ἐκτελεστής.

Αριθ. 696. Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ.

Διὰ τὴν ἐκτελεστέον ἐκτελεστέον ἐκτελε-  
στέον τοῦ Πολιτικοῦ Συντάγματος,

Διατάττει.

Ὁ Κύριος Μιχαὴλ Σοῦττος: (1) διὰ τὰς περὶ  
ματα καὶ τὰν ἀντιθέσιν τοῦ διορίζεται Γραμ-  
ματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, ἐπὶ τοῦ Διοικητοῦ καὶ  
τῆς Παιδείας, ἐπὶ τῶν ὅλων τὰς καθήκοντα εἰς  
τὴν ὑπερῶς ταύτην, καὶ ἀπολαύσῃ ὅσον τὰς  
τιμὰς καὶ τὰ δίκαια πρὸς ἄτομα εἰς τὴν χαρα-  
κτῆρα τοῦτον.

Εν Αἴγιον, τῆ 7 Οκτωβρίου 1827.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ.

Γεώργιος Μαυρομιχάλης.

Γεώργιος Μ. Μιλασητῆς.

Γεωργίου Νέκος.

Εἰς τὴν σελίδα.

Οἱ ἐπὶ τῶν δόχων τοῦ Διοικητοῦ, τοῦ ὅπου

(1) Ἡ ἐπὶ τῶν δόχων τοῦ Διοικητοῦ, τοῦ ὅπου  
καὶ τῶν δόχων τοῦ Διοικητοῦ, τοῦ ὅπου

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ



ἐφανερώσαμεν μὲ τὸν ἀριθ. 8 τῆς Ἀνεξαρτήτου, ἐτυπώθησαν, καὶ εὐρίσκονται πωληταὶ κοντὰ εἰς τὸν ἐκδόστην τῆς Ἀνεξαρτήτου, καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Βουλίσσης. Τὸ αὐτὸ ἀξεῖν ποιημάτων, καὶ ἴσως ἀβέλμων, εἰς χαρτὶ τριτάτου καὶ εἰς τέταρτον ἔχει τριάντα κατεδατὰ, καὶ ἡ τιμὴν εἶναι δύο γρόσια τὸ κάθε σῶμα. Ἡ ὁδοὶ ἐξάκου διακρίνου εἶναι ὡς ἔρεται " Οἱ Κιτταδάται. Οἱ Βλαχοδοῦκες. Οἱ Κλακες. Οἱ Φιλιδοῦ. Ἡ Γετομακία. Αἱ Γιναι. Καὶ ὁ Γπος ἀκόμη εἰς τὰ δεσμά, μὲ τὴν ἐπιγραφὴν, " Ἐπὶ πληγὰ τῆς Ἑλλάδος. Οἱ οὗτοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἰδῇ ὅτι, ὁ χειροῦργος τῆς Ἑλλάδος δὲν ἀπατᾷται ἐν τῇ μορφῇ τῶν πληγῶν τῆς, ἃς φροντίση νὰ ἐν- τριπύσῃ τὴν περιέργειάν του μὲ τὴν ἀπόλαυσίν του, δίδων τὴν συμβουλὴν του ὑπὲρ τῆς θύρας τεύχεται, ἢ τὸ ὄνειδος κατὰ τῆς σφαιρῆς ἡρώδης τοῦ ἱατροῦ. Πόλλυ παρὰ δὲν εἶναι ἡ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν ἐξωτερικὸν τῆς γενεῆς τῆς νὰ βατανίζηται ἀπὸ ἐπὶ πληγῶν.

Πρὸς τοὺς Κυρίους Διοικητὰς τῆς Νήσου Ἰούρας.

Κύριοι:

Ἀνυπόστατος νὰ ἤθελε μοὶ δ. 9ῃ ἀντίγραφον τῶν δύο προβουλευμάτων ὑπὸ ἀριθ. 73. καὶ 84. 10 Οκτωβρίου ὅπου ἔγιναν παρὰ τὸ Σ. Βουλευτικὸν Σώμα διὰ τὴν ἀνάσσειν τῆς Ἰδρας ἡ ὁποία ἐκατηγορήθη ὅτι δὲν ἦτον εἰς τὴν ἐκ- κρατείαν τὰ ἰδραϊκὰ πλοῖα μὲ τὸν πρῶτον σόλορχον, ἀλλὰ ἦτον εἰς κόρπον, διὰ τοῦτο δὲν ἀμφιβάλλω, γνωρίζοντας τὴν ἀδικον κατηγορίαν ὅσον πρόσκειται τὴν πατρίδα μας θέλετε διαφύγετε νὰ μοὶ δ. 9ῃ διὰ νὰ τὸ δημοσιεύσω καθὼς διαλαχθῶν καὶ τὴν εἰρημὴν προβολέματα.

Ἰούρα 4 Νοεμβρίου 1827.  
Ο Ἐκδότης

Κύριε Α. Βουλευτὰ.

Ὅσας ἀντιολογ εἰς τὴν μνήμην μου τὰς διὰ φιλεῖς φιλοκενέρας ὑποσχέσεις σου, ὅσας παρατηρῶ τὸ ὑποθετικὸν σου γράμμα ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἐντέτου Βουλευτοῦ, ὅσας σὺλλο γίνομαι τὸν ἴσον, τὸν ὅποιον ἐπιχειρίσθηκε κέρνισθῆκαμεν, ὅσας ἐνθυμοῦμαι τοὺς περι- καίς ὑπὲρ τῆς Ἡτρίδος λόγους σου, τοὺς ὁ- ποίους μοὶ ἔκρινες εἰς τὴν θλιβερὰν δεκτικὴν ὥραν τοῦ ἀνυπορίστου σου, καὶ ὅσας τέλος πάντων προτηλώω τὴν νύξ μου εἰς τὴν ἀδιαφορίαν τῆς σιωπῆς σου, ὅλα αὐτὰ μὲ κέρνουν νὰ συμπι- ρῶ ὅτι εἶσαι ἕνας ἱπποκρίτης, ἕνας κόλας, ἕνας πρῶτος, καὶ ἕνας κοτζαμπολάτσης, ἀγκυλὰ τοῦ ἡρωϊκικοῦ σου ἐπὶ ὅσον ἀρκετὰ τὸ ἀπ- ὁρῶν. Ἐκτὸς ἐνέρετε Βουλευτὰ, ἵτι ἀρρώ- στες ἐλάττω προῖόν τοις ὅτι ἔχεις καὶ πολλὴν ἐλπίδα ὅπου ἀνέλαβες. Ἀποφύγετε ἀκόμη καὶ τὸ ἐλπίδα σου ὅτι εἶσαι τὴν φίλοντον, ἀκόμη ὅπως ἀνέλαβες τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν γραβ- ῶν σου. Ἐλπίδα ἀκόμη ὅτι σὺ ἐπὶ ἴπτεραν καὶ τὴν χαλκίαν τὴν ἐννέριον, ἔλαττω ὅπως ὅτι δὲν τὴν ἐδέχῃς, πλην ζητεῖς μίαν μεγαλητέ- ραν, καὶ σὲ συγχάριται. Ἰξομε λοιπὸν, ἐνέρετε Βουλευτὰ, ὅτι ἀδὲ ἐστελέτης τὰς μεγάλους σου ὑποσχέσεις, ἀδὲν ἐξακολουθήσῃς νὰ τελώσης τὸ ἀιχμημένον ἐπιχειρημά σου, καὶ ἀδὲν γυνώσκῃς ἀδὲ τὸ πρὸ χροῖα τῆς δημοκρατίας, καὶ νὰ ἐν- δουλῇς μὲ τὸ λαμπρὸν καὶ λευκὸν φόρεμα τῆς ἀλη- θείας, ἐγὼ θέλω τελώσω τὴν ἀνῶθεν μὲ τί ὁνο- μάσου, ἐπεὶ δὲ ἄλλο δὲν μοὶ λείπει εἰ μὴ νὰ γράψω ἐνὶ σὺμβρον καὶ ἐπὶ τὰ φωτῆντα, καὶ ἐξω πρὸς εἰδησίαν σου.

Ο Ἐκδότης.

